

De beslissingsmacht van de Raad van de Europese Unie

Source: CVCE. European Navigator. Raquel Valls.

Copyright: (c) Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/de_beslissingsmacht_van_de_raad_van_de_europese_unie-nl-8fce9da8-0e40-411d-9ee9-9311d8c90aab.html

Last updated: 08/07/2016

De beslissingsmacht van de Raad van de Europese Unie

De verdragen kennen aan de Raad een algemene beslissingsmacht toe.

Concreet beschikt de Raad over een wetgevende macht op het vlak van het communautaire beleid (eerste pijler van de Europese Unie) waarin hij, alleen of met het Europees Parlement, juridisch bindende communautaire besluiten kan goedkeuren (verordeningen, richtlijnen, beschikkingen). Op dat gebied keurt de Raad ook andere besluiten goed die niet bindend zijn, en die dus geen wetgevende besluiten vormen in de eigenlijke zin van het woord (aanbevelingen, adviezen, resoluties, verklaringen, conclusies).

Sinds 1993 beschikt de Raad bovendien over een beslissingsmacht op twee gebieden die onder de intergouvernementele samenwerking vallen, ingesteld door het verdrag over de Europese Unie (tweede en derde pijler van de Europese Unie): het Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) en de samenwerking op de gebieden van justitie en binnenlandse zaken (JBZ), beperkt tot de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken door het verdrag van Amsterdam van 1997.

Sinds de oprichting van de Europese Gemeenschappen beschikt de Raad voorts over een begrotingsmacht. Net als bij zijn wetgevende macht was de Raad na de opeenvolgende hervormingen van de oprichtingsverdragen genoopt om zijn begrotingsmacht te delen met het Europees Parlement.

Tot slot kadert de macht die aan de Raad toekomt om internationale akkoorden te sluiten, in een ruimere opdracht om de externe relaties van de Gemeenschappen en de Europese Unie in goede banen te leiden.